

Insomnii estivale

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E miezul nopții și afară plouă,
Nu văd nici luna, nici o stea pe boltă,
Mă răsucesc în pat până la două,
Din când în când mai fac câte o voltă

Cu pernă-n brațe și cu fruntea udă,
Îmi curg pe buze stropi aprinși de rouă,
Când simt în așternut tulpina crudă
Și-o strâng la piept cu mâinele-amândouă.

Ești lângă mine ori visez vestale
De mă scufund în lava pasiunii?
Mă-ndemni s-alerg prin fantezii letale
Și simt prin sânge cum aleargă hunii.

- De la un timp îmi ții companie
O amintire palidă și dulce,
Luceafărul bolnav de insomnie
În așternutul meu ar vrea să-și culce

Lumina ca pe-un semn de întrebare,
„Ți-e dor de el? ”, șoptește, parcă știe
Că nopțile-s lipsite de culoare
Când tu lipsești și nicio poezie

Nu-mi ții cald și nu-mi împodobește
Trupul plâpând cu floarea pasiunii,
Cum gura ta flămândă mă citește
Ca pe-un verset de foc al rugăciunii.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif